

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 294/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изнуда у покушају из члана 214. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Огњена Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-631/19 од 19.07.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 677/19 од 28.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Огњена Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-631/19 од 19.07.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 677/19 од 28.10.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 62. став 1. и члана 105. тачка 6) Кривичног законика, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв-631/19 од 19.07.2019. године усвојен је захтев Основног јавног тужиоца у Крагујевцу за изрицање јединствене казне окривљеном АА, па су преиначене у погледу одлука о казни правноснажне пресуде и то пресуда Основног суда у Панчеву 3К-653/16 од 15.06.2017. године којом је окривљени АА због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци у просторијама у којима станује без електронског надзора и на новчану казну у износу од 70.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а која ће се у случају ненаплативости извршити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора и пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К-231/16 од 22.12.2016. године којом је окривљени АА због кривичног дела изнуда у покушају из члана 214. став 1. у вези члана 30. КЗ и кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 1 године у просторијама у којима станује са електронским надзором, те је окривљени АА потом осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци коју ће

издржати у Заводу за извршење казне затвора и на новчану казну у износу од 70.000,00 (седамдесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 677/19 од 28.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-631/19 од 19.07.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Огњен Петровић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4), 7), 9) и 11), члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3), члана 439. тачка 1), 2) и 3) и члана 440. став 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Основног суда у Крагујевцу Кв-631/19 од 19.07.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 677/19 од 28.10.2019. године тако што ће одбити захтев Основног јавног тужиоца у Крагујевцу за изрицање окривљеном АА јединствене казне затвора или да укине наведене пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 62. став 1. и члана 105. тачка 6) КЗ, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да суд у поступку за изрицање окривљеном јединствене казне није правилно применио одредбе члана 62. став 1. и члана 105. тачка 6) КЗ. Наиме, по ставу браниоца како је у конкретном случају у смислу члана 105. тачка 6) КЗ наступила релативна застарелост извршења казне по пресуди Основног суда у Панчеву ЗК-653/16 од 15.06.2017. године, јер окривљени није позиван на извршење ове казне, нити је предузета иједна процесна радња ради извршења казне по тој пресуди, те како поред тога нису остварени ни услови за одмеравање казне осуђеном лицу прописани одредбом члана 62. став 1. КЗ, то дакле у конкретном случају нису испуњени законски услови за изрицање окривљеном АА јединствене казне преиначењем одлука о казни изречених правноснажним пресудама Основног суда у Панчеву ЗК-653/16 од 15.06.2017. године и Основног суда у Крагујевцу 9К-231/16 од 22.12.2016. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Огњена Петровића били су предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у другом степену поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Крагујевцу Кв-631/19 од 19.07.2019. године. Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим, прихватајући разлоге првостепеног суда дате у образложењу првостепене пресуде и о томе на страни 3 другостепене пресуде КЖ1 677/19 од 28.10.2019. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева, као разлог његовог подношења, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде нејасна. Поред тога, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима датим у образложењу првостепене пресуде, те да у побијаним пресудама нису дати разлози о одлучним чињеницама везаним за изрицање окривљеном јединствене казне затвора, а посебно везано за наводе поднеска браниоца окривљеног од 18.07.2019. године у којима се противи спајању казни окривљеном због наступања релативне застарелости извршења казне, а и они разлози који су дати су потпуно нејасни и паушални, као и да другостепени суд није дао појединачну оцену жалбених навода браниоца окривљеног. Бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП. Такође, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду одредби члана 440. став 1. и 2. ЗКП, истицањем да је суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, јер није проверио испуњеност услова за изрицање јединствене казне окривљеном. Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је окривљеном повређено право на одбрану, јер одбрани није достављен на увид ни један писани доказ на који се позива првостепени суд у побијаној првостепеној пресуди, нити је заказана седница већа како би се одбрана са тим доказима упознала и на исте непосредно усмено изјаснила, чиме је одбрани онемогућено расправљање пред судом.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те због повреде одредби члана 440. став 1. и 2. ЗКП и повреде права на одбрану, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4), 7) и 9), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, при чему само формално означава повреде закона због којих је

подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што у образложењу захтева уопште не наводи у чему се ове повреде закона тачно састоје, па су стога и ови разлози недозвољени.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 62. став 1. и члана 105. тачка 6) КЗ на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Огњена Петровића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић